

ÚVODNÍK

Kvalita není jen z nouze ctnost – i méně může být více

Josef Bejček

děkan

Činnost fakulty a naplňování jejich hlavních cílů v oblasti pedagogické, vědeckovýzkumné, publikační i ve spolupráci s právní praxí jsou přirozeně limitovány materiálními, personálními, organizačně právními a dalšími podmínkami, v nichž fakulta působí. Ekonomické možnosti fakulty (které se projevují zejména ve mzdových podmínkách, informačním zázemí, frekvenci a délce zahraničních studijních pobytů, úrovni obslužných činností apod.) podstatným způsobem ovlivňují zájem perspektivních odborníků o práci na fakultě, a tím i úroveň jejich absolventů.

Odborná a pedagogická úroveň a motivace pedagogického sboru (a nikoliv organizace učebního procesu, způsob financování vysoké školy či některá pochybná kvantitativní tzv. evaluační kritéria) jsou podle mého názoru tím nejdůležitějším parametrem kvality školy.

Napjaté ekonomické podmínky, v nichž fakulta působí, nás nutí (kromě vytrvalého úsilí o zlepšení příjmové stránky) k všestranné racionalizaci výdajů. Tato racionalizace však nesmí jít na úkor plnění základních úkolů.

Ediční činnost fakulty (jakožto druh objektivizace odborné úrovně školy) je jednou z priorit, v níž můžeme navázat na dřívější úspěšný rozvoj. Umožňuje vybavovat studenty kvalitními, aktuálními a cenově přístupnými

učebními pomůckami a je rovněž nástrojem monografické prezentace vědeckých prací učitelů, které by se – i přes svoji odbornou kvalitu – v přísně komerčně vedeném nakladatelství neuplatnily z ekonomických důvodů. Tato aktivita fakulty spoluvytváří její pověst a je i motivací pro učitele.

Každoroční dotování ediční činnosti představuje významné zatížení rozpočtu školy. V tvrdém rozpočtovém omezení jde vlastně o podporu ediční aktivity na úkor realizace jiných (a často velmi naléhavých) potřeb fakulty. Výsledky ediční činnosti a hodnoty jejím prostřednictvím dosahované musí tedy být nejméně souměřitelné s hodnotami, které jsou kvůli podpoře ediční činnosti potlačeny nebo odsouvány. Trend na zkvalitnění úrovně publikací (po evidentním dosažení hranic kvantitativního rozsahu této činnosti) je tedy objektivní nezbytností.

S tímto záměrem přijalo vedení fakulty určitá opatření v honorářové politice a v práci ediční rady fakulty i našeho časopisu, včetně koncepce edičního plánu. Jisté ekonomicky podmíněné zúžení publikačního prostoru na fakultě (návrat ke čtvrtletní periodicitě fakultního časopisu, orientace na původní díla v edičním plánu a redukce vydávání dokumentů a sbírek předpisů) by mělo být spojeno se zvýšením kvality publikací. Znovuzavedení zásady dvou nezávislých recenzních posudků je motivováno nikoliv snahou vytvářet autorům umělé překážky, nýbrž zajistit vysokou kvalitativní úroveň publikací ve fakultní edici, i kdyby zvýšené náklady s recenzováním spojené měly být ušetřeny nevydáním několika kvalitativně slabších publikací.

Ve fakultních edičních řadách i v našem časopisu by se měly objevovat práce nejméně srovnatelné s republikovým standardem odborné právní literatury. Tak jako se kvalitou příspěvku soutěží o umístění v odborném časopisu či kvalitou (a pravda – též předpokládanou prodejností) rukopisu knihy o místo v edičním plánu celostátního nakladatelství, mělo by se soutěžit kvalitou i o místo v edičním plánu fakulty – a to tím spíše, že fakulta nemůže (pří často nezbytné rezignaci na čistě komerční hlediska) dotovat komerčně problematické tituly, které by navíc nebyly na vysoké odborné úrovni.

Přístup, kdy by byla automaticky uspokojena poptávka autora po publikačním prostoru a stačilo by jen „nahlásit“ titul do edičního plánu (a navíc se ani v některých případech příliš nezátěžovat včasným dodáním rukopisu) je demotivační, demoralizující a z hlediska ediční politiky i z hlediska ekonomického nezdůvodnitelný. Jsem přesvědčen, že dlouhodobý zájem fakulty,

autorů i odborné čtenářské veřejnosti je v orientaci na kvalitu ediční činnosti totožný.